

Olen mõnda üllesleidnud, mis sinno jures teist wisi on nähha, kui mitto teiste jures. Se agga, mis keige ennamiste immeeks pannen, ja mis kül au-wåårt asjaks arwan, se on se, et leian sind ühtepuhko rahholisses ja sahkes nåus, ja et ei olle muud, kui lõbbusad sannad sinno suust kuulda. Eks tubliste tean, kui mitmesugune hääda ja riist sinno maiasse on putund; kui mitto raske haigus ja libbe surm seál teine teise járrele on juhtund, ja liati se tunnamulne tullekahjo, mis sind paajaks teggi. Ja segipärrast ikka se sinno ühhetassane rahho-någgo, heal ni hästi kui furjal páwal. Ütse mulle, kuidas se ias sinnus woimalik on?"

Rottart lähhitas suga ja wastas: „Ei olle seks suurt vitka sanna tarvis. Wato, ma arwan ennast isse ja omma ello ühhe põloriista sarnatsetks." — Selle sanna párrast teine watis üksi silmi teise peále, et ei saanud arro seest, mis ta rákis. Rottart wö-

tis kätte ja lüles: „Kui riist ja wallo minno peále tungib, siis arwan ennast sahhaks ja ákkeks, felle ammet on, maad lõhkeda ja silledaks tehha, et seemne-iowa juurt wöttaks ja umbrohto saaks lämmatud. Nenda otsin willetsusse aial neid lõhkimatta ja harrimatta lohhaid omma süd-dame seest üles, ja sedda umbrohto, mis pattused himmud minno sisse on istutanud. Katsun ja püan, Jummala armust neist jäggo sada, et se iggawesse ello willi saaks pissut hawast tugevaminne kasvama minno sees. — Teine ford jálle pannen neid ahhastusse asjo, mis mulle juhtuwad, ühhe raske mürristamisse sarnatsetks, mis musta ja áhiwardamisse näo al minno Pea ülle touseb. Tulletan siis ennese mele, et mürristamisega ennamiste hea wihm male saab, mis läbbi taimed omma Pea otsa taewa pose ülestöswad, nago nemmadgi tahhaksid lojat tånnada selle jahhutamisse eest, mis taewast neile tuli. Nenda mó-